

"Дід пастух – візитівка села Нестоїта"

Роботу виконала: Кравчук Надія Сергіївна,
учениця 10 класу Нестоїтського опорного закладу освіти
Подільського району Одеської області

Науковий керівник: Завальнюк Володимир Вікторович,
доцент кафедри фундаментальних наук Військової академії (м.Одеса)

**Візитівкою села Нестоїта вже давно є скульптура
Діда-Пастуха, яка зустрічає кожного на в'їзді до села.
Величний Дід-Пастух ніби стоїть на охороні подорожніх і
нагадує їм не зупинятися на цьому місці надовго.**

**За народними переказами в глибокій долині,
де розкинулося нині село Нестоїта,
у давні часи гуділи густі ліси і водилися в них
розбійницькі ватаги.**

**У цьому місці часто на відпочинок зупинялися подорожні
чумаки, а з лісових хащ на них нападали бандити.**

**І люди з вуст в уста передавали всім подорожуючим: «Тут
не стояти». Звідки і пішла назва села - «Нестоїта».**

СКУЛЬПТУРА
“КАМ’ЯНА ГОЛОВА ДІДА ПАСТУХА”

У 1988 році колишнє правління колгоспу села Нестоїта звернулося у художню майстерню до художників міста Подільська (Котовська) з пропозицією оздобити природне джерело нестоїтського урочища.

Петро Козинський згадує, що «Джерело» – була конкурсна робота. У конкурсі прийняло участь три художника. Разом із ним над авторськими проєктами працювали майор Борис Гайфутдінов і Володимир Зарецький.

Кожен художник мав власне бачення. Володимир Зарецький, як майстер з різьблення пропонував дерев'яну бесідку з різьбленими панно, художник Гайфутдінов – «казкову хатинку», зробив навіть макет.

**Проект Гайфутдінова дуже сподобався замовникам, але, після обговорень, вирішили зупинитися на пропозиції Петра Козинського – бетонній голові «Діда пастуха», яка має перспективу уникнути вандалізму і стати довічним символом нестоїтського краю.»
(зі спогадів Петра Козинського)**

Художники дружно взялись до роботи. На місце було завезено тони цементу, арматури, піска, щебню. До робіт були залучені дорожні служби, бригада зварювальників, небайдужі майстровиті селяни.

Працювали завзято біля двох місяців.

Робота була важкою і виснажливою.

За словами Галини Василівни: художники за колективною угодою вирішили, що дід буде мати обличчя Володимира Зарицького, бо він був найкрасивішим і найталановитішим скульптором-різьбярем.

Тож, як кажуть, «ЗНАЙДИ ДЕСЯТЬ ВІДМІННОСТЕЙ»...

Чи вдалося художникам передати риси обличчя пам'ятці, яку родина сприймає як власну пам'ятку чоловіку судити вам.

Зарецький Володимир Володимирович

народився 13 серпня 1939 року в селі
Перельоти Балтського району.

Освіту отримав у Кишинівському
художньому училищі та все своє життя
присвятив художньому оформленню споруд.

Він був різностороннім майстром: різьбив
по дереву, малював, займався скульптурою
і, навіть, іконописом.

Володимир Володимирович є саме тим скульптором, який втілив у життя авторську ідею художника Петра Козинського «Дід Пастух», яка є краєзнавчою візитівкою села Нестоїта Куяльницької громади.

За згодою авторського колективу, він став прототипом «Діда», вирізавши з бетону риси свого власного обличчя.

Разом із дружиною Галиною Василівною виховав дві донечки, мав три онучки, дві з яких унаслідували творчий таланти дідуся.

Старша донька Світлана також стала дизайнером інтер'єру.

Роботи Володимира Володимировича прикрашали багато установ, особливо дитячий садочок №10 «Зірочка».

Щорічно родина Зарецьких приїжджає до «Діда Пастуха» з дітьми, онуками і навіть правнуками. Навідує скульптуру і родина художника Петра Козинського. Про родину Бориса Гайфутдінова, на жаль, ми поки нічого не знаємо.

Дружина скульптора дуже вдячна Куяльницькій громаді за господарську підтримку пам'ятки та красу, яку створила громада біля колишнього джерела, і рада, що біля «Діда Пастуха» завжди вирує життя.

Вже сьогодні Галина Василівна згодна передати до краєзнавчого шкільного музею села Нестоїта автопортрет чоловіка і кілька робіт по різьбі з дерева.

А Куяльницька громада доповнить пам'ятну дошку оновленою інформацією, щоб поруч із прізвищем автора ідеї – художника Петра Козинського – з'явилися й прізвища Володимира Зарецького та Бориса Гайфутдінова, які майстерно втілили у життя проект «Джерело».

Велика колективна робота – як гарна
пісня, щоб вона стала шлягером, над нею
працює автор слів, композитор і
виконавець...

А якщо уважно придивитися до капелюха
“Діда Пастуха”, то на ньому і зараз видно
підписи всіх трьох художників, які
допомогли створити популярну й важливу
сьогодні «Визитівку нестоїтського краю».

Тож ми вдячні усім причетним до її
створення – починаючи від чудової
авторської ідеї, важкої фізичної роботи –
до майстерності скульпторів.

Після цього проекту чоловіки разом
працювали ще над багатьма проектами.

Дякую за увагу!